

Urodził się 26 września 1932 r. w Warszawie. Ukończył warszawską Akademię Medyczną, a następnie uzyskał specjalizację w zakresie laryngologii.

W Piastowie osiedlił się w 1948 r. Mieszkał przy ul. Emilii Plater.

Po ukończeniu studiów w latach 1957-61 pracował w Pruszkowie jako lekarz rejonowy i zakładowy. W Piastowie pracował jako laryngolog nieprzerwanie od 1962 r. aż do niespodziewanej i przedwczesnej śmierci. Przez ostatnie 23 lata równocześnie pełnił funkcję kierownika Przychodni Rejonowej przy ul. Reja. W tym okresie przez wiele lat był także lekarzem Zakładów Akumulatorowych ZAP. Nieustannie doksztalał się i zdobywał nowe specjalności lekarskie, ostatnią była unikalna i prekursorska wówczas specjalność chirurgii ucha.

Lubił swoją pracę, a pacjenci powszechnie odczuwali Jego kompetencję i życzliwość. Być może potrzebę sprawiedliwości i niesienia pomocy czerpał z okresu dramatycznych przeżyć w hitlerowskim obozie w Pruszkowie, gdzie przebywał jako 12-letni chłopiec.

Dużo czytał, oprócz medycyny interesowała Go psychologia, socjologia i historia najnowsza. Miał też umiłowane hobby - fotografię artystyczną. W Jego bogatych zbiorach można znaleźć reportaże o tematyce krajoznawczej i rodzinnej. Był także profesjonalnym kolekcjonerem, cenionym poszukiwaczem starych monet. Cierpliwie przez dziesięciolecia gromadził różne oryginalne przedmioty.

Rozległa działalność zawodowa nie wyczerpywała aktywności Janusza Zambrzyckiego. W latach 1972-82 dużo pracował społecznie. Przez dwie kadencje był radnym Miejskiej Rady Narodowej w Piastowie oraz Stołecznej Rady Narodowej w Warszawie - Komisja Zdrowia, Spraw Socjalnych i Ochrony Środowiska.

Znany był z krytycznej oceny własnych poczynań i nie starał się czynić oręża ze swoich zasług oraz możliwości zawodowych. Jednakże środowisko, w którym żył i dla którego pracował, a także przełożeni doceniali Jego postawę. Został odznaczony: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotą Honorową Odznaką Za Zasługi dla Warszawy i Medalem 40-lecia PRL.

Jadwiga Pilińska, autorka biografii wielu zasłużonych piastowian, określając cechy charakteru tego wspaniałego medyka, posłużyła się aforyzmem Wasileja Rozanowa: *Świętość - pięknie, czyn bohaterski i asceza - wspaniale, ponad wszystkim jednak skromność.*

Zmarł 27 sierpnia 1995 r.